

[Trafikministeren]

DSB's udgifter til PR forstået i bredeste forstand, dvs. reklame, brochurer og lign., udgjorde i 1989 31,2 mio. kr. eller 0,6 pct. af indtægterne for de nedenfor nævnte sektorer.

Udgifterne kan ikke opgøres som forudsat af spørgeren; men fordelt på produktområder var reklameudgifterne som følger i 1989:

Passagerdivisionen	16,1 mio. kr.
S-togsdivisionen	4,4 mio. kr.
Godsdivisionen	0,6 mio. kr.
Rederidivisionen	5,1 mio. kr.
Rejsebureaudivisionen	4,5 mio. kr.
Rutebildebureauet	0,2 mio. kr.
Marketingkoordineringen	0,3 mio. kr.

I alt	31,2 mio. kr.

I udgifterne indgår bl.a. udgifter til annoncering, brochurer, plakater, reklamefilm, køreplaner etc.

Spm. nr. S 664

Til *industriministeren* (16/3 90) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren i relation til spørgsmål nr. S 590 til energiministeren og svaret herpå oplyse, om ministeren finder det i overensstemmelse med markedsføringsloven, at en obligatorisk varmesynsrapport udarbejdet af en af Energistyrelsen autoriseret energikonsulent ikke er forbundet med nogen form for ansvar eller erstatningspligt, hvis rapporten indeholder mangelfulde eller endog direkte forkerte oplysninger?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 590 og til en artikel i Jyllands-Posten af 1. marts 1990.

Svar (27/3 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Forbrugerombudsmanden, der udtaler følgende:

»Bekendtgørelse om varmesyn, energiattest og energikonsulenter er udstedt i medfør af lov om begrænsning i energiforbruget i bygninger.

I bekendtgørelsen er givet en detaljeret regulering af reglerne om varmesyn, energiattest og energikonsulenter.

Efter markedsføringslovens § 1 gælder loven i privat erhvervsvirksomhed og offentlig virksomhed, som kan sidestilles hermed. Der må i sådan virksomhed ikke foretages handlinger, som strider mod god markedsføringsskik.

Under hensyn til den allerede eksisterende regulering finder jeg ikke, at spørgsmålet om ansvar eller erstatningspligt for varmesynsrapporter udarbejdet af en af Energistyrelsen autoriseret energikonsulent bør behandles i medfør af markedsføringsloven.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 665

Til *justitsministeren* (19/3 90) af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren iværksætte en forsøgsordning om hyrevognes adgang til at benytte de for busser særligt anlagte baner i overensstemmelse med Retsudvalgets betænkning nr. 855 af 25. maj 1976 til lovforslag nr. L 17?«

Begrundelse

Ved færdselslovens behandling i folketingsåret 1975-76 rettede Dansk Taxi Forbund henvendelse til Retsudvalget og anmodede om, at der i færdselsloven blev optaget en bestemmelse om, at hyrevogne i begrænset omfang fik adgang til at benytte de for busser særligt anlagte baner.

På baggrund af Retsudvalgets betænkning af 25. maj 1976 blev der i lovens § 14, stk. 6, indført en bestemmelse om, at justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om hyrevognes adgang til at benytte de for busser særligt anlagte baner.

Betænkningen indeholdt samtidig en opfordring til ministeren til straks efter ændringsforslagets eventuelle vedtagelse at iværksætte en begrænset forsøgsordning først og fremmest i København, hvor busbaner er hyppigst forekommende.

På trods af mange henvendelser til skiftende justitsministre er det aldrig lykkedes at få en forsøgsordning iværksat, en forsøgsordning, som først og fremmest støder på modstand fra Københavns Kommune, hvor man har givet udtryk for visse betænkeligheder. Især mener man, at hyrevognene ikke vil overholde de regler, der fastsættes af justitsministeren.